

S. eadem R. C. ad relationem Emi, et Rmi D. Card. de Somalia eidem Congregationi Præfecti, ac Relatoris, habita prius informatione de præmissis per R. Vicarium Capitularem Camerinen. scripto pandita, respondit: *Servandum esse de præcepto utrumque Festum, et Parochos teneri ad applicationem Missæ pro Populo, et ad D. Secretarium cum SSmo Camerinen. Die 22 Martii 1817.*

(14. « Cum quandoque aliquod Festum erit dup. min. translato reponi nequeat ante diem Commemorationis omnium Fidelium defunctorum; quæritur an ejusdem Officium reponi possit, et debeat in dicta die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum? »

Ad 10. *Jam alias decisum, quod de Festo duplici min. vel occurrente, vel translato, fieri possit in die Commemorationis omnium fidelium defunctorum, Missas tamen privatas dicendas de Requiem in Una Urbis 5. Octobris 1686. In Curien. 19 Junii 1700. ad dub. 5 et in Einsidlen. 5 Maii 1736. num. 11. ad alia dubia; quæ Decreta S. C. declarat locum dumtaxat obtinere, si pro repositione Festi translato nullus supersit dies usque ad anni finem. Dubiorum Die 4 Junii 1817.*

(15. Cum sit decretum, quod occurrente Festo duplici majori die octava alicujus Festi recitandum sit de die octava, translato Festo duplici majori in primam diem non impediam; quid erit agendum, quando usque ad anni finem, talis dies desideretur?

Humillimus Orator suppliciter deprecatur, ut in primam, vel secundam Dominicam Septembris transferre dignetur obligationem, quam ex legato a quodam Domino Gomes suo Monasterio relicto, habet celebrare faciendi quotannis in die 10 Decembris unum Sacrum solemne in Sacello S. Eulaliæ dicato, quod non longe ab alvo fluvii Monde est situm, cum propter frequentes, copiososque imbres, tumidæ inundationes Monde tunc temporis esse soleant, et prædictum S. Eulaliæ Sacellum fluvialibus inundationibus undique circumdatum videatur, quod cum pietati obsit fidelium, qui, semotis tam gravibus difficultatibus, vitæque periculis devotionis cultum S. Eulaliæ tributari libenter accederent; idcirco supradictus Prior, ac Generalis, et humillimus Orator reverenter jam supra memoratam deprecatur gratiam.

Ad 4. *Dentur Decreta in Hispalen. 21. Novembris 1735. et Ordinis Minorum Capuccinorum 8 Martii 1738. videlicet — Sanctos, qui in fine anni supersunt, quoties toto anni decursu de illis celebrari non valeat, tunc in illo anno diebus eorum propriis considerandos esse tamquam simplices, faciendo illorum Commemorationem, ut fit in semiduplicibus cum nona Lectione ad matutinum composita ex omnibus eorum Lectionibus propriis secundi Nocturni ad modum unius.*

Ad 5. *Ad D. Secretarium cum SSmo. Conimbrien. Die 31 Maii 1817.*

(16. « An translato Festorum Patronorum principalium intelligenda sit de tempore tantum sequenti? et in casu, quod intelligi debeat etiam de præcedenti, quæ regula

habenda, si de præcedenti, vel de sequenti? « An, Festa Patronorum principalium haberi debeant tamquam Festa mobilia?

« An, translato Festo Patroni principalis in diem Dominicum, transferri debeat simul in Sabbatum dictæ Dominicæ præcedens Officium, et Missa de Vigilia?

« An, translato Festo Patroni principalis in diem Dominicum, transferatur etiam tota octava, vel reliqui dies octavæ, si supersint? et in casu, quo transferri debeat Festum Patroni principalis in diem Dominicum, et celebrari cum tota octava, quæ regula habenda circa lectiones Nocturnorum, cum in Octavario Romano R. P. Gavanti non semper assignentur, eo quod Officium octavæ fixum erat certis diebus, uti videre est in Octavario Romano?

« An simul cum Festo Patroni principalis in diem Dominicum translato, transferantur simul omnes solemnitates, concessiones, privilegia, indulta, Indulgentiæ, prohibitiones Missarum in Oratoriis privatis, etc. eidem Festo adnexæ?

« Occurrente Festo Patroni principalis, eo quod transfertur in diem Dominicum, cum Festo primæ classis, vel Ecclesiæ particularis, vel Ordinis, vel Diœcesis, vel Nationis, vel Ecclesiæ universalis, de quo celebrandum erit Officium? id est: quæ Festa, vel solemnitates impediunt fieri Festum Patroni principalis?

« De quo faciendum Officium illo die, qui remanet vacuus ob translationem Festi Patroni principalis in diem Dominicum?

« An illa Festa, quæ ab Ordinariis locorum assignata fuerant aliis diebus tamquam propriis, ratione occurrentiæ cum Festo Patroni principalis, sublato nunc hoc perpetuo impedimento, quia Festa Patronorum principalium habent saltem rationem Festorum Mobilium, possint, et debeant illa prædicta Festa, olim amota a propriis sedibus, celebrari, vel retrogredi suis diebus, quibus assignata fuerunt ab initio in Calendario Romano?

« An, et quando Festum Patroni principalis transfertur in diem Dominicum, debeat in Feria 6. dictæ Dominicæ præcedente annuntiari in Martyrologio Vigilia, si adsit, et in Sabbato annuntiari Festum Patroni, quod celebratur die Dominica, et in Sabbato sequenti annuntiari Octava?

« Cum multa sint loca, quæ non habent Patronum principalem, quæritur: an possint, et debeant celebrare uti Patronum principalem Festum S. Januarii, qui est Patronus principalis totius partis Regni Siciliæ, citra pharum, (cujus Festum usque ad emanationem præfatæ Bullæ celebrabatur in Diœcesi Neapolis cum duplici obligatione audiendi Sacrum, et abstinendi a servilibus operibus, et in reliqua parte Regni cum onere tantum audiendi Sacrum) transferendo pro illis prædictis locis in diem Dominicum Festum S. Januarii?

« In casu, quo Festum Patroni principalis cadat in aliquem ex diebus infra Octavam Nativitatis Domini, vel quia transfertur a propria die in diem Dominicum, vel quia sit

unum ex Festis Natalis Domini subsequentibus, vel quia fuerit assignatum infra eandem Octavam: quæ regula habenda erit?

« SSmus Dominus Noster Pius PP. VII. in una Urbis et Orbis data die 18 Septembris 1814. decrevit, ut in posterum occurrente Festo Septem Dolorum B. M. V. quod est assignatum Dominicæ tertiæ Septembris, cum Octava Nativitatis B. M. V. vel eum Festo S. Matthæi Apostoli, transferatur prædictum Festum Dolorum in primam ex Dominicis sequentibus non impeditam Festo dupl. 1. vel 2. clas. Quæritur: occurrente prædicto Festo Dolorum cum die Octavæ, uti accidit in Diœcesi Neapolis anno 1819, quo occurrit Festum Dolorum cum die octavæ S. Januarii Ep. et Mart., fieri debeat Festum Dolorum cum commemorat. octavæ, vel de die octavæ? Et in casu, quod fieri debeat de die octavæ, et transferri in diem Dominicam sequentem Festum Dolorum; tunc occurrente Festo Dolorum cum Festo S. Rosarii B. M. V., quod est ritus dupl. maj., quæritur: an fieri debeat Festum Dolorum, an Festum SSmi Rosarii?

« Ad 1. Dispositionem Brevis comprehendere omnia Festa Patronorum principalium tam quoad tempus præcedens, quam quoad subsequens: quoad vero regulam tenendam, provisum in sequentibus.

« Ad 2. *Negative*, cum hujusmodi Festa certis Dominicis infra eorundem Octavam sint perpetuo assignata, et nisi per accidens transferenda erunt.

« Ad 3. *Affirmative* quoad jejunium, et abstinendam, ac etiam quoad Officium Vigiliæ, quatenus Festa sint ex illis, quæ gaudent Vigilia quoad Chorum.

« Ad 4. Ad primam partem: Si Festum fiat in Dominica fixe assignata, retinet integram Octavam, quia hæc habetur ut dies propria: ea vero accidentaliter impedita, si ulterius sit transferendum, Octava perit. Quoad secundam partem, provisum per Rubricam de Octavis num. 4. et per regulam traditam a Gavanto in præfat. ad Octavarium Romanum: Quod si adhuc super hoc dubia occurrant, habebitur ratio in casibus particularibus.

« Ad 5. *Affirmative*, quia Dominica, in qua Festum erit perpetuo fixum, perinde habenda est, ac si esset dies propria.

« Ad 6. Impedimentum ponunt Dominicæ omnes 1. et 2. clas. vel in quibus occurrunt Festa 1. class. majoris dignitatis. Quoad reliquam dubii partem, si dubia occurrant, habebitur ratio in casibus particularibus.

« Ad 7. Faciendum Officium de Feria, nisi aliquod Festum prius translato reponendum sit.

« Ad 8. *Affirmative*, nisi ex hoc sequatur non levis perturbatio, et confusio in ordinando Calendario.

« Ad 9. *Affirmative* in Sabbato præcedenti quoad Festum: *Affirmative* etiam quoad Vigiliam in Feria VI. si adjunctum habeat Officium: secus, *Negative*.

« Ad 12. Provisum in primo Brevi, in quo habetur, quod pro Urbe Neapolis tantum retineatur Festum S. Januarii; in reliqua parte

Regni idem Festum retinere debet propriam sedem, et ritum, sed sine præcepto audiendi Sacrum. Quoad loca vero, quæ non habent Patronum principalem, satis provisum in secundo Brevi diei 15 Octobris labentis anni, quod jubet, ut Civitates, et Loca, quæ peculiarem Patronum non habent, Festum Patroni principalis Diœcesis pari solemnitate celebrare teneantur.

« Ad 13. In casibus particularibus providebitur: et S. R. C. pro casuum diversitate aliam Dominicam assignabit tamquam diem propriam.

« Ad 14. Provisum per Decretum generale die 19 Augusti 1617.

« Et ita, etc. Neapolitana Die 18 Octobris 1818. »

(17. Dum novissimis temporibus in florentissimo Galliarum Regno divina, humanaque omnia summo honorum omnium dolore partim confusa, partim sublata erant, sacra ipsa Liturgia, ac Psalmodia in vetustissimo suo ordine non mediocrem perpessa est perturbationem. Ne autem hæc vel in Divinis Reparationis nostræ Mysteriis recolendis, vel Sanctorum Festis celebrandis penitus deperiret sa. me. Pius Papa VII. id consilii cepit, quod et temporibus, et divinis restituendis magis accommodatum videretur. Considerato itaque Regni, rerumque divinarum statu, ea qua pollebat in universam Christi Ecclesiam auctoritate, ad servandum in illis ordinem, et externum cultum sine Religionis detrimento revocandum, facta Emo Cardinali suo Legato a Latere facultate, constituit, ut quædam Festa non propriis, ut fieri debuisset juxta Rubricæ regulas, diebus, sed Dominica proxima occurrente in omnibus Galliarum Provinciis et Diœcesibus celebrarentur. Etsi plures ab hoc Indulto jam Anni defluerint, semper tamen dubitatum est de diebus, in quibus hæc Festa forent celebranda, quasi verus ac genuinus verborum Indulti sensus esset ambiguus ac dubitationi locum præberet. Idcirco diversis ea diverse interpretantibus, ac in contrarias abeuntibus sententias, ex hac opinionum varietate varius pluribus in Diœcesibus exortus est usus, ita ut alii Dominicam, quæ hujusmodi Festa præcedit, alii eam quæ illa subsequitur pro Dominica proxime occurrente suo lubitu accipiant. Ad hanc sententiarum varietatem tollendam, omnemque ambiguitatem eliminandam, Sacrorum Rituum Congregationi Rmus Episcopus Rhedonen. sequentia proposuit Dubia enodanda:

« Quum ex Pontificio Indulto statutum sit quædam Festa in Galliarum Regno celebranda esse Dominica proxime occurrente, quæritur quæ sit Dominica hæc proxime occurrens?

« Utrum translatis supradictis Festis, translata intelligatur solemnitas tantum, an potius una cum solemnitate tota etiam Octava translata intelligatur pro Officiis in Choro? »

« Et Sacra eadem Rituum Congregatio in Ordinario Coetu ad Quirinale sub infrascripta die coadunata, exquisita prius alterius ex Apostolicarum Cæremoniarum Magistris sententia scriptis exarata, præloque cusa, ad

relationem Emi, et Rmi D. Card. Joannis Francisci Falzacappa ponentis, omnibus mature, diligenterque examinatis, rescribendum censuit — *Affirmative juxta Votum Magistri Cæremoniarum, nimirum.*

Ad 1. *Dominica proxime occurrens intelligenda est Dominica, quæ Festum subsequitur.*

Ad 2. *Negative ad primam partem, Affirmative ad secundam, servatis in omnibus Rubricis. Atque ita decrevit, ac servari mandavit. Rhedonen. die 17 Julii 1830.*

(18. Eo, quo præfulget erga Divinum Cultum zelo atque studio a Tridentina Synodo Præsulibus commisso, eidem promovendo prospicere nitens Rmus Pisanus Archiepiscopus Rubricas omnes, et Sacrorum Rituum Congregationis Decreta in Sacris Functionibus peragendis adamussum servari studet; eo vel magis quod id Ordinariis Locorum plenissime curandum esse, eadem Sacra Congregatio in una Dubiorum diei 17 Septemb. 1822 omnino voluit. Quapropter cum in Metropolitana et Primatiali Ecclesia Pisana plures obtineant consuetudines, quæ vel ab immemorabili, vel saltem per vetusto tempore ductæ existimantur Ritualibus illius Ecclesiæ Legibus plane refragantes, eas in Divinis persolvendis Officiis diutius ferri non posse censuit, ne, illis retentis, tum Ecclesiasticis jussionibus injuria fiat, tum ne inde approbationis suæ inferatur argumentum. Ipse autem ut pote religiosissimus non modo, sed prudentissimus, verens, ne illis omnino eliminatis consuetudinibus, earumdem vetustatem, et argumenta a Capitulo petita, despicerentur, nec voluit, nece re sua ductus de iisdem iudicium interponere, sed consultius eidem Sacrorum Rituum Congr. rem omnem remisit, ac sequentia Dubia enodanda proposuit, nimirum:

1. « An servari debeat immemorabilis consuetudo legendi Laudes in Nocte Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, vel an eadem sint decantandæ? »

2. « Et quatenus negative, Archiepiscopus, Capituli Pisani nomine humillime supplicat, ut huic indulgeatur facultas Laudes sine cantu legendi post Missam solemnem in illa Nocte, æque ac hæc eadem facultas die 31 Martii 1821 indulta est Canonicis Sulmonensibus. »

3. « An ob immemorabilem consuetudinem tolerari debeat usus post solemne Matutinum Laudes sine cantu recitandi in solemniioribus Anni Festis? »

4. « Et quatenus affirmative, utrum idem usus sit ferendus in Festo trienniali Sancti Raynerii Pisani Confessoris, et Diocesis Patroni principalis. »

5. « An ratione memoratæ consuetudinis in Festo Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis ferri queat, quod recitatio Laudum omittatur, et privatim tantummodo a paucis Capellanis tempore nonæ Lectionis, et Hymni *Te Deum*, eæ persolvantur? »

6. « Utrum ferendus sit ritus numeri, ordinis, et loci Cereorum seu Candelarum in persolvendis Officiis Tenebrarum ab Ecclesiæ Pisanæ Capitulo servari solitus? »

7. « Utrum Feria V. in Cœna Domini servari

debeat usus denudandi Altaria post *Mundatum* hora quarta pomeridiana? »

8. « Utrum probari possit usus obeundæ in Sabbato Sancto benedictionis novi ignis, et incensi ab alio Sacerdote, licet Missam non celebraturo; et deinde ab eodem Diaconalibus vestibus induto deferendæ Arundinis *lumen Christi*, et canendi Præconii, etsi in subsequenti Officio, et Missa ipse Celebranti non assistat? »

9. « Utrum ferendus sit usus in Sabbato Sancto infingendi quinque grana Incensi non quidem in Cereis Paschali, sed ceræ cuidam albæ Cruci ab eo separatæ, atque hujus muneris obeundi per Chori Capellanum sive Sacerdotem, sive Diaconum a Diacono Præconii, seu Missæ diversum? »

10. « Utrum servanda sit consuetudo deferendi præter Cereum Paschalem duos alios parvos Cereos ex eo accensos in Supplicationibus, quæ in Ecclesia Pisana fiunt, tum in Sabbato Sancto ad obeundam Fontis baptismalis benedictionem, tum quotidie in octo dierum spatio ad eundem Fontem? »

11. « Utrum ferri valeat usus aspersionis aquæ benedictæ, quæ fieri debet in diebus Dominicis ante Missam Solemnem, peragi solitæ non quidem a Celebrante, sed a Capellano Chori cum Pluviali? »

12. « Utrum, assertæ consuetudinis immemorabilis vi, liceat Canonico celebranti uti Pulvinari pro genuflectendo coram Archiepiscopo? »

13. « Utrum Celebrans in Missa Solemni, quum sibi est sedendum dum cantatur *Gloria in excelsis*, et *Credo* pergere debeat ad Scamnum capite aperto, et ita regredi ad Altare, ac utrum ad eos versiculos, ad quos sibi est inclinandum, excepto solo versiculo, *Et incarnatus est*, contacto pariter capite ei liceat inclinari? »

14. « Omissum semper fuit Anniversarium pro ultimo Archiepiscopo defuncto ex cap. 36. lib. 2 Cæremonialis, cura, et impensis Capituli quotannis faciendum. Putant quidam Canonici se ad id non teneri, tum quia omni tempore faciendum est ita, tum quia superiores Archiepiscopi, si aliquibus cordi fuit hoc annuo suffragio post mortem frui posse, congruos census Mensæ Capitulari in perpetuum legarunt? »

15. « Die decima quarta Novembris, vel si fuerit Dominica, in sequenti Feria secunda quotannis celebratur Anniversarium cum missa de Requie post Nonam pro omnibus Canonicis, Capellanis, et Clericis defunctis ipsius Ecclesiæ Primatialis. Eapropter pridie immediate post Vesperas, omisso Responsorio *Fidelium animæ* proceditur ad Cæmeterium, ibique cantatur cum invitatorio Nocturnum Defunctorum, et post tertiam Lectionem dicitur Responsorium: *Libera me Domine*, et fit Absolutio ut in Rituali. Simili modo immediate post Vesperas itur ad Sepulchrum Henrici VII. Imperatoris die 24 Augusti, et die 12 Septembr. ad Sepulchrum Beatricis Matris Comitissæ Mathildis ad faciendam Absolutionem ut supra, quæ fieri potius deberet sequenti mane post Mis-

sam de Requie. Hæc consuetudo, licet Rubricis Missalis et Ritualis contraria, retinetur ratione suæ longævitatatis.

16. « Celebrante in pontificalibus Archiepiscopo, ipsius Crux defertur sine luminaribus a Crucifero absque Tunicella, et habitu Choralis tantum induto: Crux vero, quæ ante Clerum procedit, defertur ab Acolyto juxta morem Ecclesiæ, Pluviali induto inter duos Ceroferarios candelabra accensa portantem similiter paratos.

17. « Ad benedictionem Oleorum Feria V. in Cœna Domini prima Dignitas, nempe Archiepiscopus, officium facit Presbyteri Assistentis in Pluviali, eodemque tempore vices gerit Archidiaconi, cui juxta Pontificale incumbit sistere se coram Antistite, et dicere alta voce: *Oleum Infirmorum* etc. Interim Archidiaconus quum sit secunda Dignitas officio fungitur Diaconi Assistentis cum Dalmatica. Ob præminentiam Archiepiscopi propriam, sui juris esse videtur descripto modo se gerendi in hac sacra actione.

18. « Post missam Pontificalem ejusdem Feriæ V. duo Diaconi assistentes statim se recipiunt in Secretarium ad deponendum Dalmaticam, et in eorum locum succedunt Diaconus, et Subdiaconus, Missæ Archiepiscopus Sanctissimam Eucharistiam ad Sacellum deferentem comitaturi. Id etiam fieri solet in aliis Functionibus Sanctissimi Sacramenti ritu Pontificali ab Antistite celebrandis. Convenientius enim videtur ut interveniant Ministri cum Amictu, et Albo parati, quam super amictu, et Rocchetto Dalmatica induti.

19. « In Sabbato Sancto Arundo cum tribus candelis, vulgo dicta: *Lumen Christi*, amoveri solet ab altari statim post Prophetias, quum Archiepiscopus accedit ad Ecclesiam benedictionem Fontis Pontificali more facturus, quæ consuetudo retineri posse præsumitur: quamvis enim generatim prædicta Arundo removeatur dumtaxat post Missam, id non videtur præceptivum, quum Rubricæ omnino sileant.

20. « In eodem Sabbato Sancto, et Vigilia Pentecostes post Benedictionem Fontis, Archiepiscopus cum Ministris paratis in Ecclesiam reversus ad Litanias, procumbit super Faldistorio cum pluviali, et Mitra, Ministri vero ad ejus latera super Cussinis procumbunt, quin se exuerint pluviali respective, Planetis plicatis. Ratio hujus consuetudinis Rubricarum dispositioni resistentis ex eo desumitur, quia non videtur decere eosdem Ministros procumbere in solo Amictu super Rocchetto. Insuper Canonicus Missam celebraturus, post Prophetias, in Sacristia cum Diacono, et Subdiacono Missæ se recipit, neque ad Altare revertitur donec Litanie finem habeant, quibus quum sint pars officii, et Missæ hujus diei, ipse etiam interesse deberet.

21. « In Vigilia Nativitatis Domini, Martyrologium cantatur a Capellano in habitu Choralis tantum sine luminaribus, et incenso. Hæc consuetudo omnino est contraria usui communi aliarum Ecclesiarum,

ubi Martyrologium hoc cantari solet ab Hebdomadario cum Stola, et Pluviali, thure et luminaribus, ideoque non est laude digna.

22. « Canonici, et Capellani Ecclesiæ Primatialis itemque Parochi, alique Sacerdotes per Diocesim occasione ministrandi Sacramenta Pœnitentiæ, et Eucharistiæ, induere solent stolam super Cappam, et Mozzettam, aut Caputium; hunc ab usum est difficile evellere. Quum enim hujusmodi Presbyteri ex antiquissimo privilegio pro Superpelliceo utantur Rocchetto, continuo conqueruntur, præsertim pauperiores, sibi esse in promptu habendum Superpelliceum super Rocchetto imponendum. Pro Ecclesia vero Conventuali Divi Stephani Papæ, et Martyris, quum ab jurisdictione Ordinarii non pendeat, nescio quo pacto animadverti possit in consuetudinem hujusmodi; seu: Utrum 1. Dignitates, Canonici, Parochi, et Sacerdotes tum Ecclesiæ Primatialis, tum aliarum Ecclesiarum Diocesis Pisanæ adigi debeant ad Superpelliceum cum Stola in administratione Sacramentorum juxta Rituale Romanum, deposita Cappa, et Mozzetta, vel Caputio etc. 2. In Ecclesia Conventuali Sancti Stephani Papæ, et Martyris exempta Presbyteri ministrantes Sacramenta sine Superpelliceo cogi valeant ab Archiepiscopo ad servandam recensitam Ritualis Romani Rubricam? »

23. « Laudatæ Ecclesiæ Primatialis Canonici dum e propria residentia ad illam, vel ab illius janua ad propriam Sedem Archiepiscopalem Archipræsulem in Cappa accedentem comitantur, juxta sublatum morem Canonicorum Ravennatensium, bini post Crucem Archiepiscopalem ante ipsum Antistitem progrediuntur. Ad hanc tuendam consuetudinem maximi roboris esse perhibetur veterum picturarum testimonium, et perennis traditio a Majoribus accepta, adeo ut præsumatur hic usus ab eo tempore inchoatus, quo ab Urbano Papa secundo hæc Primatialis Ecclesia in Metropolitanam dignitatem recepta est. Quæritur igitur utrum recensita consuetudo servanda nece sit? »

24. « Utrum usus ab Archiepiscopis Pisanis invecutus in Sacris Functionibus ritu Pontificali peragendis redigi debeat ad limites Indulti Pontificii? »

Et eadem Sacrorum Rituum Congregatio ad Vaticanum in ordinario Cœtu sub infra-scripta die coadunata ad relationem Eminentissimi, et Reverendissimi Domini Cardinalis Thomæ Weld ponentis, exquisita prius sententia alterius ex Apostolicarum Cæremoniarum Magistris scriptis pandita, præloque cusa, omnibus mature, diligenterque discussis respondendum censuit.

« Ad 1. *Negative.*

« Ad 2. Attentis peculiaribus circumstantiis in casu de quo agitur, consulendum Sanctissimo pro Apostolica dispensatione recitandi Laudes sine cantu post Missam Solemnem, Canonicis tamen, aliisque de more æque ac in aliis diebus obstrictis ad interveniendum ad lucrandum Matutini distributionem.

« Ad 3. *Affirmative* illis diebus exceptis,